

του **Σταμάτη Τσαχάλη**

Στον ημερήσιο τύπο της Παρασκευής 27 Απριλίου 2007 (Εφημερίδα "Τα Νέα"), υπάρχει ένα άρθρο του Γαλλοτυνήσιου διανοούμενου Αμπντελουάχαμπ Μεντέμπ, ο οποίος διδάσκει Συγκριτική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Paris X- Nanterre και Γαλλόφωνη Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ. Στο άρθρο αυτό, ο συγγραφέας αναφέρεται στον αναβρασμό, στον οποίο βρίσκεται το Ισλάμ. Μεταξύ άλλων αναφέρει:

"Σήμερα ο μουσουλμανικός κόσμος είναι σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου, αλλά η κριτική σκέψη απλώνεται. Θα μπορούσε σε μια ανάδειξη κοινών επιρροών από την προσωκρατική φιλοσοφία, να ενσωματωθεί στην δυτική σφαίρα. Η ελληνική σκέψη, απάντηση στη θρησκευτική βία".

Τι σχέση έχει όμως αυτό το φαινόμενο της βίας, επειδή σήμερα πολλοί ισλαμιστές αισθάνονται αδύναμοι μπροστά στις υπερδυνάμεις, με την ισλαμική ιστορία και παράδοση;

Στα μαθηματικά, για την λύση πολλών προβλημάτων, καταφεύγουμε πολλές φορές στην μέθοδο της αναγωγής στην μονάδα.

Στην φυσική οι επιστήμονες προσπαθούν σταθερά στην εύρεση της θεωρίας των πάντων, ενοποιώντας τις δυνάμεις του φυσικού κόσμου.

Μήπως αυτοί οι τρόποι, της αναγωγής στην μονάδα, χρειάζεται πλέον να εφαρμόζονται σε όλους τους τομείς, όπου αναφύονται προβλήματα φαινομενικά άλυτα;

Γιατί, αν όλα τα πράγματα έχουν μια κοινή ρίζα ή καταγωγή, τότε η αναγωγή σ' αυτή την κοινή ρίζα θα εξαλείψει τις διαφορές ή αντιφάσεις, οι οποίες είναι φυσικό να υπάρχουν στην εκδίπλωση της αρχής στα διάφορα χωροχρονικά πεδία και περιβάλλοντα. Τότε, πιθανώς, να απαλλαγεί ο άνθρωπος από την πλάνη του διαχωρισμού και της διαίρεσης, στην οποία οδηγείται από την λάθος ερμηνεία της διαφορετικότητας.

Είναι άλλο πράγμα η ουσία ενός πράγματος και άλλο πράγμα η ερμηνεία του, η οποία προβάλλεται από τους ανθρώπους για οποιουδήποτε σκοπούς!

stsahalis1@ath.forthnet.gr

Ημερομηνία καταχώρησης: 21.5.2007